

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 56.591 van 4 december 1995  
in de zaak A. 61.386/X-4603.**

In zake : Gunther DIERCKX,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat J. DEPREZ,  
kantoor houdende te ANTWERPEN,  
Lange Leemstraat 59

tegen :

de Administratieve Commissie van het Natio-  
naal Paritair Comité der haven van Antwerpen,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten G. DEMEZ en Ch. SAELS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Wijnheuvelenstraat 227.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat op 16 december 1994 namens Gunther DIERCKX werd ingediend door zijn raadsman J. DEPREZ, advocaat te Antwerpen, om de vernietiging te vorderen van "de beschikking van de Administratieve Commissie, opgericht in de schoot van het Paritair Subcomité van de haven van Antwerpen, 'Nationaal Paritair Comité der haven van Antwerpen' genaamd, d.d. 14 oktober 1994 waarbij deze besliste met ingang van 14 oktober 1994 de erkenningskaart nr. 29.228 van (verzoeker) in te trekken wegens dringende reden (K.B. 10 januari 1977, art. 5, § 2), beschikking die bij aangetekend schrijven d.d. 17.10.1994 ter kennis van verzoeker werd gebracht";

Gezien het arrest nr. 52.294, van 20 maart 1995, waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 september  
1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op  
6 november 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad  
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat  
E. GIJBELS die, loco Advocaat J. DEPREZ verschijnt voor  
de verzoekende partij, en van Advocaat Ch. SAELS, die  
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur  
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van deze zaak  
reeds werden samengevat in het arrest nr. 52.294 van  
20 maart 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerleg-  
ging van de bestreden beslissing werd bevolen;

## 2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker geen actueel belang meer heeft doordat zij op 27 maart 1995 aan verzoeker heeft laten weten dat hij een erkenningskaart en zo nodig een werkboek kon afhalen bij de Centrale der Werkgevers aan de Haven van Antwerpen (CEPA) en zich in regel kon stellen bij de VDAB en dat tot op het ogenblik van de neerlegging van haar memorie verzoeker zich noch bij CEPA, noch bij de VDAB, aangeboden heeft;

2.2. Overwegende dat verzoeker hierop antwoordt dat hij genoodzaakt was om onmiddellijk na zijn schorsing ander werk te zoeken, dat hij werk gevonden heeft bij de firma New Distribution Systems vanaf 15 oktober 1994 tot en met 15 januari 1995 als interim, en sedert 16 januari 1995 in vast dienstverband als technisch bediende, dat hij op 9 mei 1995 om een tijdelijke afwezigheid uit het havenbedrijf heeft verzocht en dat de Administratieve Commissie op 12 mei 1995 een gunstig gevolg aan die aanvraag heeft gegeven, dat een dergelijke tijdelijke afwezigheid slechts éénmaal in een carrière kan verleend worden en voor een maximumperiode van 12 maanden, dat hij aldus het nodige heeft gedaan om zijn terugkeer in het havenbedrijf te verzekeren, zodat hij nog steeds een actueel belang heeft in de hangende procedure;

2.3. Overwegende dat, naar luid van artikel 5bis van het koninklijk besluit van 10 januari 1977 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van de erkenning van havenarbeiders in het Antwerpse havengebied, de erkenning als havenarbeider door de Administratieve Commissie kan geschorst worden wanneer de erkende havenarbeider om een tijdelijke afwezigheid uit het havenbedrijf verzoekt; dat de Administratieve Commissie op 12 mei 1995 beslist heeft, met ingang van 15 mei 1995,

de erkenning van verzoeker te schorsen tot de datum van het eindarrest van de Raad van State, zijnde uiterlijk tot 27 maart 1996; dat verzoeker derhalve in de veronderstelling dat de bestreden beslissing vernietigd wordt, nog steeds de mogelijkheid heeft om naar de haven terug te keren; dat het verzoeker niet kan aangerekend worden dat hij na de intrekkingbeslissing, zo vlug mogelijk ander werk gezocht heeft; dat hij bijgevolg nog steeds een actueel belang bij zijn annulatieberoep heeft; dat de exceptie niet opgaat;

### 3. Over de gegrondheid van het beroep;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert hetgeen volgt :

"In de thans aangevochten beschikking wordt verwezen naar het K.B. van 2 juni 1977 tot vaststelling van de intrekkingprocedure van de erkenning als havenarbeider alsmede de modaliteiten van verdediging voor de Administratieve Commissie, gewijzigd bij K.B. van 30 september 1980.

Welnu art. 2 van voormeld K.B. voorziet dat wanneer de Administratieve Commissie het voornemen heeft de erkenningskaart van een havenarbeider in te trekken deze laatste door de Commissiesecretaris op de door hem vastgestelde datum uitgenodigd wordt zich aan te bieden voor deze Commissie en dat wanneer hij zich niet op de vastgestelde datum aanbiedt hij opgeroepen wordt voor een volgende zitting van de Commissie en dit bij aangetekend schrijven.

In casu wordt in de aangevochten beschikking weliswaar naar de bepalingen van het K.B. van 2 juni 1977 verwezen, alsook naar het K.B. d.d. 10 januari 1977 betreffende de modaliteiten en voorwaarden van de erkenning van havenarbeiders in het Antwerpse havengebied.

Gezien evenwel de zaak aanhangig werd gemaakt in het kader van de verzoenings- en tuchtrechtelijke procedure voorzien in de hoofdstukken IX en XI van de codex der havenarbeiders is het duidelijk dat de oproepen van verzoeker aldaar niet conform art. 2 van het K.B. van 2 juni 1977 geschied is, noch kan geschied zijn.

In feite werden in casu twee verschillende procedures door elkaar gehaspeld.

De Administratieve Commissie heeft in casu de zaak geenszins beoordeeld in het kader van haar autonome opdracht tot het verlenen en intrekken van erkenning.

gen als havenarbeider doch werd van de zaak gevat via het Bestendig Bureau in het kader van de in de codex voorziene verzoeningsprocedure, waarna er doorverwijzing naar de Administratieve Commissie was.

Op dat ogenblik kon en mocht verzoeker derhalve veronderstellen dat opzichtens hem enkel toepassing zou gemaakt worden van de tuchtrechtelijke sancties voorzien in art. 584 ten derde en ten vierde en 587 ten zesde van de codex.

Op geen enkel ogenblik werd aan verzoeker voorafgaandelijk ter kennis gebracht - laat staan door een brief van de commissiesecretaris - dat de Administratieve Commissie het voornemen zou hebben gehad om zijn erkenning als havenarbeider in te trekken.

Deze voorafgaandelijke kennisgeving is een substantiële vormvereiste die de betrokkene moet toelaten op ernstige wijze zijn verdediging te organiseren tegen de zwaarst mogelijke sanctie die hem als havenarbeider kan treffen.

De voorafgaandelijke oproeping via brief van de commissiesecretaris heeft dan ook kennelijk ten doel om betrokkene op de ernst van de situatie te wijzen en alleszins het voorwerp van het geding te bepalen.

De doorverwijzing door het Bestendige Bureau heeft geenszins die draagwijdte nu enerzijds in het kader van de in de codex voorziene procedures niet eens de kwestieuze sanctie van intrekking kon uitgesproken worden en anderzijds de doorverwijzing in principe slechts geschiedt in de mate dat kennelijk geen verzoening mogelijk is of het Bestendig Bureau geen beslissing wenst te nemen en de zaak voldoende ernstig vindt om aan de Administratieve Commissie voor te leggen.

Het enkele voorleggen of doorverwijzen van de zaak door het Bestendig Bureau aan de Administratieve Commissie impliceert echter geenszins dat op dat ogenblik reeds reëel sanctie van intrekking van de vergunning wordt overwogen.

In casu is derhalve geen voorafgaandelijk kennisgeving voorafgaandelijk het beraad van de Administratieve commissie geschied en dient derhalve te worden gesteld dat de procedureregels terzake niet nageleefd werden.

In die omstandigheden kon de Administratieve Commissie de kwestieuze sanctie van intrekking niet uitspreken en had zij moeten vaststellen dat de substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten strekkende tot het waarborgen van het recht van verdediging, niet werden nagekomen";

3.1.2. Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 52.294 van 20 maart 1995 dit middel "ernstig" heeft bevonden op grond van de volgende redenering :

"3.1.3.1. Overwegende dat krachtens de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid, 'niemand in de havengebieden, havenarbeid (mag) laten verrichten door andere werknemers dan erkende havenarbeiders' (artikel 1); dat in toepassing van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid, het koninklijk besluit van 10 januari 1977 de voorwaarden en modaliteiten vaststelt van de erkenning van de havenarbeiders in het Antwerpse havengebied; dat de erkenning en de intrekking van de erkenning van havenarbeiders verleend wordt door toedoen van een paritair samengestelde Administratieve Commissie die in de schoot van het paritair subcomité wordt opgericht (artikelen 1 en 5); dat in toepassing van de wet op de havenarbeid, de Koning aan die Administratieve Commissie aldus administratiefrechtelijke bevoegdheden toegewezen heeft waaronder de erkenning en de intrekking van de erkenning als havenarbeider; dat deze Administratieve Commissie eveneens bij collectieve arbeidsovereenkomst sociaalrechtelijke bevoegdheden (als het nemen van disciplinaire maatregelen) heeft gekregen, hoofdzakelijk door verscheidene bepalingen van de 'Codex'; dat een Bestendig Bureau werd opgericht bij het Gewestelijk Paritair Comité voor de Haven van Antwerpen, 'Nationaal Paritair Comité der haven van Antwerpen' genaamd bij koninklijk besluit van 26 november 1968; dat het Bestendig Bureau ermede belast is 'op aanvraag en in aanwezigheid van de belanghebbenden (te zoeken) naar een oplossing van alle moeilijkheden die betrekking hebben op de toepassing van de door het Gewestelijk Paritair Comité vastgestelde arbeidsvoorwaarden' (artikel 6); dat het Bestendig Bureau eveneens werd opgericht en functioneert als een 'verzoeningsbureau' in de schoot van het Paritair Subcomité, overeenkomstig de artikelen 801 e.v. van de Codex;

3.1.3.3. Overwegende dat CEPA op het 'klachtenformulier' van de n.v. HESSENATIE de volgende vermelding heeft aangebracht :

...

Artikel CODEX : 587/6.

Omschrijving : tewerkstelling - koopwaar/materiaal beschadigen';

dat artikel 587/6 van de Codex deel uitmaakt van Hoofdstuk IX dat betrekking heeft op de 'Disciplinaire maatregelen tegenover havenarbeiders', en luidt als volgt :

'De volgende disciplinaire maatregelen kunnen genomen worden ten overstaan van havenarbeiders A...

...

6° Havenarbeiders Rang A die ... koopwaar of materiaal beschadigen ... kunnen het voorwerp zijn van de disciplinaire maatregelen voorzien in Artikel 584, 3° of 4°.';

dat artikel 584, 3° en 4° van de Codex de volgende disciplinaire maatregelen voorziet : '3° Tijdelijke terugzetting in de Rang B voor een periode van 3 maanden tot 1 maand of wijziging van aanwervingszitting voor een periode van 3 maanden' en '4° Terechtwijziging'; dat CEPA vervolgens bij brief van 28 september 1994 aan het Nationaal Comité der haven van Antwerpen verzocht heeft verzoeker op te roepen voor het Bestendig Bureau; dat op de bijeenkomst van het Bestendig Bureau op 4 oktober 1994 precies dezelfde klacht wordt geformuleerd ten aanzien van verzoeker : 'Koopwaar-materiaal beschadigen. Overtreding van artikel 587/6'; dat in de aan verzoeker gerichte oproepingsbrief van 7 oktober 1994 om te verschijnen voor de Administratieve Commissie er weliswaar sprake is van een onderzoek 'of er redenen bestaan om over te gaan tot de intrekking van de erkenning als havenarbeider op grond van artikel 5, § 2, van het K.B. van 10 januari 1977', maar dat onderaan de brief als 'reden' wordt vermeld 'koopwaar/materiaal beschadigen (cfr. Bestendig Bureau 4/10/94)'; dat de Administratieve Commissie tenslotte verzoekers erkenning als havenarbeider op 14 oktober 1994 heeft ingetrokken 'wegens dringende reden';

3.1.3.4. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de formulering van de initiële klacht tegen verzoeker, de voor het Bestendig Bureau gevoerde procedure en de reden vermeld in de oproepingsbrief om voor de Administratieve Commissie te verschijnen, erop wijzen dat tegen verzoeker een disciplinaire maatregel zou getroffen worden; dat het eerst aanhangig maken van de klacht bij het Bestendig Bureau, wiens taak het ten dezen is als 'verzoeningsbureau' op te treden, niet te verenigen is met de latere intrekking van de erkenning 'wegens dringende reden'; dat er ofwel dringende redenen ofwel geen dringende redenen zijn en er in dit laatste geval inderdaad een procedure kan begonnen worden voor het Bestendig Bureau; dat de verwerende partij weliswaar terecht stelt dat de Administratieve Commissie 'gebruik (mag) maken van haar sociaalrechtelijke en van haar bestuursrechtelijke bevoegdheden'; dat in de voorliggende zaak echter van in den beginne ten opzichte van verzoeker de indruk werd gewekt dat de Administratieve Commissie een disciplinaire sanctie zou opleggen en derhalve gebruik zou maken van haar sociaalrechtelijke bevoegdheid, terwijl zij op het laatste ogenblik en in strijd met hetgeen te verwachten was, gebruik heeft gemaakt van haar bestuursrechtelijke bevoegdheid om verzoekers erkenning in te trekken";

3.1.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt, samengevat, dat verzoeker van oordeel is dat, indien zijn zaak aanhangig werd

gemaakt in het kader van de procedures voorzien in de Codex, de Administratieve Commissie niet meer mocht optreden in het kader van haar autonome opdracht tot het verlenen en het intrekken van erkenningen, dat dit "kennelijk" wordt tegengesproken door artikel 582 van de Codex dat luidt als volgt :

"De Administratieve Commissie oefent de bevoegdheden inzake disciplinaire maatregelen slechts uit nadat zij kennis heeft genomen van de besluiten van het orgaan dat bevoegd is om over te gaan tot de intrekking van de erkenning als havenarbeider";

dat dit artikel derhalve wel voorziet in het onontbeerlijk voorafgaandelijk onderzoek van de zaak op het vlak van de intrekking van de erkenning, alvorens een tuchtmaatregel te kunnen nemen, dat de disciplinaire bevoegdheid van de Administratieve Commissie ondergeschikt is aan de voorwaarde dat, na onderzoek, de erkenning van betrokken havenarbeider niet wordt ingetrokken, dat verzoeker niet gerechtigd was te veronderstellen dat zijn erkenning niet zou kunnen worden ingetrokken op de vergadering van de Administratieve Commissie van 14 oktober 1994, dat de bestuursrechtelijke bevoegdheden die aan de Administratieve Commissie bij koninklijke besluiten werden toevertrouwd inzake intrekking van de erkenning primeren op haar sociaalrechtelijke bevoegdheden inzake tuchtmaatregelen, dat een CAO, in casu de Codex, die administratieve bevoegdheid niet kan inperken, te meer daar in feite de Codex het onderzoek inzake intrekking van de erkenning uitdrukkelijk voorziet, dat de doorverwijzing van de zaak naar de Administratieve Commissie geenszins haar bestuursrechtelijke bevoegdheid beperkt, dat de oproeping van verzoeker op de zitting van de Administratieve Commissie derhalve wel kon geschieden conform artikel 2 van het koninklijk besluit van 2 juni 1977, dat in casu verzoeker dadelijk uitgenodigd werd bij brief van 7 oktober 1994, om te verschijnen op de zitting van 14 oktober 1994 voor de

Commissie, dat de tekst van de oproepingsbrief duidelijk is, dat indien er in die oproeping iets concreets wordt weergegeven qua mogelijke beslissing waaraan verzoeker zich diende te verwachten, het wel de overwogen intrekking van de erkenning als havenarbeider is, dat verzoeker niet gerechtigd was te hopen dat ten opzichte van hem enkel tuchtmaatregelen zouden worden genomen, dat de Administratieve Commissie die verwachting geenszins heeft gecreëerd, dat zij wel integendeel de nadruk heeft gelegd op het feit dat zijn erkenning zou kunnen worden ingetrokken, dat er in casu, geen verzoening was en het Bestendig Bureau geen bevoegdheid heeft om een tuchtmaatregel op te leggen, dat dit uitdrukkelijk wordt voorbehouden aan de Administratieve Commissie, dat het Bestendig Bureau de zaak slechts naar de Administratieve Commissie kon doorverwijzen, dat deze doorverwijzing geenszins de Administratieve Commissie van haar bevoegdheid inzake intrekking van de erkenningen kan beroven, dat de Raad van State ten onrechte overwogen heeft dat het derde middel prima facie een ernstig middel was, dat uit de brief van de n.v. HESSENATIE van 27 september 1994 duidelijk blijkt dat voor de werkgever de samenwerking tussen partijen onmiddellijk en definitief onmogelijk was geworden omdat de houding van verzoeker niet past in het havencontingent, maar dat de werkgever zal aanvaarden te worden geconfronteerd met verzoeker ter verantwoording van zijn standpunt, dat het derhalve wel over zeer ernstige feiten ging, dat de brief van de n.v. HESSENATIE, overigens gehecht was aan het klachtenformulier, dat het feit dat de werkgever de intrekking van de erkenning als havenarbeider voor verzoeker wil, uit die brief van de n.v. HESSENATIE blijkt, dat indien de Raad van State oordeelt dat "er ofwel dringende redenen ofwel geen dringende redenen zijn en er in dit laatste geval inderdaad een procedure kan worden begonnen voor het Bestendig Bureau" de Raad van State oordeelt over het al dan niet bestaan van een dringende reden in hoofde van verzoeker, dat het ver-

zoekschrift tot nietigverklaring van de bestreden beslissing echter geen middel inhoudt dat het bestaan van een dringende reden zou betwisten, dat de Raad van State niet ambtshalve een nieuw middel mag toevoegen aan het verzoekschrift, dat verzoeker geen juridische grondslag aanvoert die de overwegingen zou kunnen staven dat indien er een dringende reden "bestaat", het geschil niet aan het Bestendig Bureau mag worden voorgelegd, of dat de Administratieve Commissie van haar bestuursrechtelijke opdracht om een erkenning als havenarbeider in te trekken in geval van dringende reden, zou moeten afzien omdat in de schoot van het Bestendig Bureau naar een oplossing werd gezocht, dat een dringende reden niet enkel een aangelegenheid is die een werkgever en een werknemer betreft, maar eveneens de goede werking van het havenbedrijf, dat daarom als dringende redenen de feiten of gedragingen worden aangemerkt waardoor elke professionele samenwerking tussen de collectiviteit van het havenbedrijf, die belichaamd wordt in het Paritair Subcomité voor de Haven van Antwerpen, en de betrokken havenarbeider, volledig onmogelijk gemaakt wordt;

3.1.4. Overwegende dat verzoeker repliceert, samengevat, dat de verwerende partij "telkens weer argumenteert over de cumulatieve bevoegdheden die de Administratieve Commissie in zich verenigt, doch dat zij de werkelijke kern van het probleem niet kan of wil onderkennen", te weten het feit dat een bepaalde procedureweg bewandeld werd die "op zich onverenigbaar is met de uiteindelijke beslissing die getroffen werd in het kader van andere bevoegdheden waarover de Administratieve Commissie beschikt", dat hij inderdaad "op het verkeerde been is gezet", dat lastens hem een procedure werd opgestart die een louter tuchtrechtelijk karakter vertoonde en uiteindelijk, niet in het kader van de tuchtrechtelijke bevoegdheid, doch in het kader van de bestuursrechtelijke bevoegdheid, de erkenning als havenarbeider werd ingetrokken, dat het desbetreffend

thans gevoerde verweer van de verwerende partij irrelevant is, dat de door de Raad van State "en voorafgaandelijk door de Heer Auditeur gemaakte beperkingen in verband met de onverenigbaarheid van beide procedures impliciet maar zeker begrepen zijn in de argumentatie van verzoeker zoals uiteengezet in zijn verzoekschrift tot annulatie", dat de problematiek "van de dringende reden derhalve geenszins een ambtshalve niet eerder aangebracht middel is", dat de verwerende partij thans poogt de zaken zo voor te stellen als zou de tuchtbevoegdheid slechts een subsidiair karakter hebben en ondergeschikt zijn aan de administratieve bevoegdheid tot erkenning en intrekking van het statuut van havenarbeider, dat "in ieder geval" die stelling niet relevant is, dat het vaststaat dat ab initio voor de tuchtrechtelijke procedure werd gekozen en dat in het kader daarvan de zaak bij het Bestendig Bureau werd aangevat, dat in het kader van diezelfde tuchtrechtelijke procedure het Bestendig Bureau de zaak doorverwezen heeft naar de Administratieve Commissie, dat het niet is omdat "de Administratieve Commissie ook nog andere bevoegdheden bezit en met name de administratieve bevoegdheid tot erkenning en intrekking van het statuut van havenarbeider", dat de Administratieve Commissie in die laatste hoedanigheid van het geschil gevat werd, dat de Administratieve Commissie gebruik mag maken van haar sociaalrechtelijke en van haar bestuursrechtelijke bevoegdheden, maar niet van beiden tegelijk in eenzelfde situatie waar men van in den beginne bij de betrokkene niet alleen de indruk, doch ook de verwachting, gecreëerd heeft dat zij optrad in het kader van haar sociaalrechtelijke bevoegdheid om dan op het laatste moment, strijdig met al het voorgaande, gebruik te maken van haar bestuursrechtelijke bevoegdheid, dat het enkel opstarten van een procedure voor het Bestendig Bureau contradictoir is met het uitoefenen van de bestuursrechtelijke bevoegdheid tot intrekking van de erkenning wegens dringende reden, dat, in geval van

dringende reden er immers geen enkel nut, laat staan een hoofdzaak is, om nog een procedure voor het Bestendig Bureau in te leiden;

3.1.5.1. Overwegende dat de verwerende partij verkeerdelijk meent een argument te kunnen ontleen aan artikel 582 van de Codex; dat luidens dit artikel de Administratieve Commissie vooreerst beslist over de al dan niet intrekking van de erkenning van havenarbeider; dat indien zij tot de intrekking overgaat, de zaak uiteraard afgehandeld is; dat indien zij niet tot de intrekking overgaat, zij alsdan haar bevoegdheden inzake disciplinaire maatregelen kan uitoefenen; dat het echter uitgesloten is, hetgeen precies in de voorliggende zaak gebeurd is, dat de Administratieve Commissie de indruk geeft dat zij gebruik zal maken van haar bevoegdheid om een disciplinaire maatregel ten opzichte van verzoeker te nemen en uiteindelijk, op het laatste ogenblik, en in strijd met de verwachtingen, gebruik maakt van haar bevoegdheid om verzoekers erkenning als havenarbeider in te trekken; dat verzoeker dan ook terecht uit het gedrag van de verwerende partij afleidt dat hij "op het verkeerde been is gezet";

3.1.5.2. Overwegende dat de Raad van State zich in zijn schorsingsarrest niet heeft uitgesproken "over het al dan niet bestaan van een dringende reden in hoofde van verzoeker"; dat de Raad in zijn schorsingsarrest alleen heeft aangetoond dat de verwerende partij in de ganse loop van de procedure de indruk heeft gegeven gebruik te willen maken van haar sociaalrechtelijke bevoegdheid (het opleggen van een disciplinaire maatregel) om dan uiteindelijk haar bestuursrechtelijke bevoegdheid (de intrekking van de erkenning als havenarbeider) uit te oefenen, hetgeen tegenstrijdig en onlogisch was omdat in hoofde van verzoeker een verwachtingspatroon was gecreëerd dat door de bestreden beslissing niet werd ingelost; dat de Raad dan ook "niet

ambtshalve een nieuw middel aan het verzoekschrift heeft toegevoegd";

3.1.5.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord geen nieuwe gegevens aanbrengt, noch argumenten ontwikkelt die de in het schorsingsarrest gevolgde redenering aan het wankelen kunnen brengen; dat verzoekers repliek de nodige overtuigingskracht bezit; dat verzoekers middel thans als gegrond dient te worden beschouwd;

3.2. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er derhalve geen grond is om ze te onderzoeken,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt "de beschikking van de Administratieve Commissie, opgericht in de schoot van het Paritair Subcomité van de haven van Antwerpen, 'Nationaal Paritair Comité der haven van Antwerpen' genaamd, d.d. 14 oktober 1994 waarbij deze besliste met ingang van 14 oktober 1994 de erkenningskaart nr. 29.228 van Gunther DIERCKX in te trekken wegens dringende reden (K.B. 10 januari 1977, art. 5, § 2), beschikking die bij aangetekend schrijven d.d. 17.10.1994 ter kennis van verzoeker werd gebracht".

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op vier december 1900 vijfennegentig,  
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

|        |              |                                   |
|--------|--------------|-----------------------------------|
| de HH. | G. BAETEMAN, | voorzitter van de Raad van State, |
|        | D. VERBIEST, | staatsraad,                       |
|        | A. BEIRLAEN, | staatsraad,                       |
| Mevr.  | S. DOMS,     | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**G. BAETEMAN.**